

den Maade at optræde paa, der fremkaldes den Smødelommen, som det ærede Medlem længes efter.

Det ærede Medlem anker over, at vi i vor Betænkning have ansat Udgifterne til Kjøbenhavns Befæstning til 80 Millioner i Genhold til en Yttring af Krigsministeren, og mente, at vi helst skulde have holdt os til det foreliggende Forslag, der hvilede paa en grundig og ædruelig Beregning, men det ærede Medlem har selv indladt sig paa en lignende Beregning over et Forslag, der lød paa 30 Millioner, idet det ærede Medlem sagde, at det blev nok 45—50 Millioner. Smidlertid vil jeg henvise det ærede Medlem til Ministeriets Skrivelse af 9de Februar 1883, som han vil finde i Folkethingets Udvalgs Betænkning det nævnte Aar. Der anslaaar Regjeringen selv Udgifterne til Kjøbenhavns Befæstning til 80 Millioner, saa at det ikke blot er en Udtalelse paa et Bælgermøde, man har for sig i det Stykke, men en Skrivelse fra Ministeriet selv. Det ærede Medlem vidste ikke ret, om vi havde Raad til at bygge denne Befæstning; han turde ikke udtale sig meget freidigt derom, sagde han, men han haabede det, og navnlig haabede han, at vi vilde kunne gjøre det, dersom man vilde flutte sig lidt mindre paa andre Omraader, og som saadanne Flotheder nævnte han blandt Andet de dyre Jernbaneanløg, vi have foretaget, og han udtalte sig lidt nedsettende, forekom det mig, om de gode Beværelse af Himmerland og andre lignende Egne. Jeg forstaaer vel, at det ærede Medlem fra sit specifikt Kjøbenhavnste Standpunkt ikke ret kan have Die for Jernbanernes økonomiske Betydning i samme Forhold som Andre, der særdes mere ude paa Landet, men dersom det ærede Medlem havde mere Kjenndskab til, mere Erfaring i det Stykke, vilde han finde, at Jernbanerne — det kan gjerne være, at man paa sine Steder har været for flod med dem eller kan have for flotte Tilværeligheder for Fremtiden, derimod skal jeg ikke sige Noget — i Almindelighed have saa stor Betydning for Ophjælpningen af baade den materielle og aandelige Udvikling i Landet, at man bør betænke sig paa at betegne det som en unødvendig Flotthed, at man søger at udvikle et godt Jernbanenet. Fremdeles mente det ærede Medlem, at til denne Flotthed hørte ogsaa, at man lod flere udmærkede Skatteobjekter ligge uden at benytte dem, og han nævnte i den Henseende Brændevin og bairisk Øl. Ja, Brændevin benyttes jo, men ikke i det Omfang, det ærede Medlem ønsker, men bairisk Øl benyttes slet ikke. Jeg tror dog, at dersom man skulde bestaae Brændevin saa meget høiere, at man skulde vente at

faae noget Klæffeligt ud deraf mere end det, man faar nu, maatte man paaregne tilnærmelsesvis det samme Forbrug af Brændevin, som findes Sted nu, og det vilde igjen ganske simpelt medføre, at den Del af Befolkningen, der fortrinsvis nyder Brændevin, og som ganske særlig er den ubemidlede Del af den, vil blive bethdelig stærkere bestattet, end den hidtil har været, og jeg tror ikke, at det er meget anbefalelsesværdigt at gaa i den Retning. Den samme Vanstælighed rejser sig jo, saa snart der er Tale om bairisk Øl. Naar man vil lægge en eller et Par Øre paa en Baier, kan jeg paa ingen Maade fra mit Standpunkt gaa med dertil. Jeg tror ikke, at det vil formindste Brugen i mindste Grad, men hvad der er sikkert, er, at det vil være en ny, forøget Skattebyrde for den Del af Befolkningen, der drifter mest bairisk Øl, nemlig Arbejderne; om det i og for sig er ønskeligt at drikke saa meget bairisk Øl, er et helt andet Spørgsmaal, hvorpaa jeg ikke skal komme ind her, men vi maa tage Sagen, som den faktisk er, og jeg tror ikke, at man ved at benytte de to Skatteobjekter, som det ærede Medlem nævnte, vil faae en meget væsentlig forøget Indtægt uden at forøge den Uretfærdighed i vor Beskatning, som allerede findes Sted. Der er en Forstjæl mellem det ærede Medlems Standpunkt og det Standpunkt, vi have hørt de militære Ordførere indtage under den foregaaende Behandling, og det er den, at medens de Sidste ganske særlig se Betydningen af Kjøbenhavns Befæstning deri, at den skal styrke vor Neutralitet, mener det ærede Medlem, at den er der strengt taget ingen Fare for; den Nytt, vi skulle have af Befæstningen, siger han, er, at den skulde være det sidste Tilflugtssted, naar Danmark er truet, og Sjælland angribes, og det angribes ikke, mener han, for det gjælder Livet. Hvorledes det ærede Medlem vil klare dette med de Sagkyndige, skal jeg naturligvis ikke blande mig i, men jeg skal minde det ærede Medlem om, at hans eget tidligere Standpunkt har været det, at netop i den Retning, som han nu fremhæver, har Kjøbenhavns Befæstning mindst at bethde og kunde maasse være til Fare. Da han under en tidligere Forhandling i denne Sal blev gjort opmærksom paa, at naar Kjøbenhavn var taget, var Danmark erobret, sagde det ærede Medlem: Ja, men naar Sjælland er taget, er Danmark ogsaa erobret. Dengang gif det ærede Medlem ikke ud fra, at det vilde være nogen stor Beryggelse, at man havde Kjøbenhavn at ty til, naar det øvrige Land er besat af Tjenden. Nei, dersom der ikke er Fare, nogen væsentlig Fare for vor Neutralitet, og dersom